

I przytłumienia ognia wzrośnie na manometrze ponad czerwoną kreskę, 10) poziom wody w kotle mimo zasilania nie da się utrzymać na wysokości oznaczonej strzałką przy wodowskazie, 11) nie działają (odmówią) urządzenia zasilające, 12) nie działają (odmówią) zawory bezpieczeństwa, 13) pojawią się nieszczelności szwów, wypukliny blach, rozżarzenie blach, wogóle oznaki niebezpieczeństwa, 14) o zatrzymaniu kotła z tych powodów zaraz zawiadomić zwierzchnika.

D) przy zatrzymaniu pracy kotła:

1) wodę wypuszczać wtedy kiedy ciśnienie pary spadło do jednej atmosfery i obmurze dostatecznie ostygło.

E) przy czyszczeniu kotła:

1) przed wejściem do kotła oddzielić go od sąsiednich kotłów czynnych przez wyjęcie części łączących dla pary i wody lub założenie między nie ślepych krążków, 2) przed wejściem do kanałów dymowych dobrze je przewietrzyć, 3) kamień odbijać ostrożnie i nieostremi narzędziami, 4) obejrzeć starannie blachy, szwy, połączenia, obmurze i o stanie kotła zawiadomić zwierzchnika.

F) w czasie pożaru kotłowni:

1) ogień z paleniska wyrzucić lub przerwać dopływ do niego gazu lub ropy, 2) wypuszczać na kotłownię parę.

II. Postanowienia karne.

§ 3. Za nieprzestrzeganie bezpieczeństwa pracy kotła wogóle, a w szczególności za: 1) wpuszczanie obcych ludzi do kotłowni, 2) niezawiadomienie zwierzchnika o oznakach niebezpieczeństwa kotła, 3) wyjście z kotłowni bez zostawienia zastępcy kiedy ogień jest na ruszcie, 4) niewykonanie zarządzeń wydanych przez organa dozoru kotłów i 5) za dodatkowe obciążenie zaworów bezpieczeństwa lub ich zaklinowanie, winni będą karani aresztem i grzywną w myśl art. 5 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 303),—o ile obowiązujące ustawy karne nie przewidują surowszych kar za powyższe czyny.

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

371.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 12 maja 1923 r.

o wysokości opłat za dozór kotłów parowych należących do właścicieli prywatnych, zlecony przez władze państwowe Stowarzyszeniu dozoru kotłów w Warszawie.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50 poz. 303) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty roczne za dozór kotłów, należących do właścicieli prywatnych i dzierżawionych przez nich od władz państwowych, wykonywany przez Stowarzyszenie dozoru kotłów w Warszawie na skutek zlecenia władz państwowych ustala się w wysokości od kotła:

do 2 m ²	pow. ogrzew.	39 zł. p.
ponad 2 do 20	„	45,5 zł. p.
„ 20 „ 50	„	58,5 „ „
„ 50 „ 100	„	78 „ „
„ 100 „ 200	„	97,5 „ „
„ 200 „ 300	„	110,5 „ „
„ 300 „ 400	„	123,5 „ „
„ 400 „ 500	„	136,5 „ „
„ 500 m ² za każde 100 m ² więcej	„	6,5 „ „

§ 2. Ustalone w § 1 niniejszego rozporządzenia opłaty w złotych polskich winny być obliczane w markach polskich w wartości ustanawianej urzędowo dla zł. p. w stosunku do bonów skarbowych w czasie wnoszenia opłaty lub kursu złotego ustalonego przez Ministra Skarbu, w razie zaś braku tych podstaw obliczania wartości, według przeciętnego kursu franka szwajcarskiego za ubiegły miesiąc z notowań Giełdy Warszawskiej w stosunku 1 fr. szwajc. = 1 zł. p.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się wszelkie rozporządzenia wydane w tym przedmiocie, sprzeczne z niniejszym.

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

372.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 20 kwietnia 1923 r.

w przedmiocie powoływania i zwalniania oraz praw i obowiązków maklerów na giełdach pieniężnych w Polsce.

Na podstawie art. 20 i 26 ustawy z dnia 20 stycznia 1921 r. o organizacji giełd w Polsce (Dz. U. R. P. № 13 poz. 71) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej powyższej ustawy (Dz. U. R. P. № 65 poz. 585) zarządza się co następuje:

§ 1. Pośrednictwem przy transakcjach na giełdzie pieniężnej mogą zajmować się tylko maklerzy w liczbie określonej przez radę giełdową.

§ 2. Maklerem na giełdzie pieniężnej może zostać tylko obywatel Rzeczypospolitej Polskiej w granicach wieku od lat 30 do lat 70, który był samodzielny kupcem lub też przez czas dłuższy zajmował kierownicze i odpowiedzialne stanowisko w bankowości, handlu lub przemyśle, względnie posiada odpowiednie do zajmowania tego stanowiska kwalifikacje, a w szczególności: